

Sygn. akt II Kzw 98/19

POSTANOWIENIE

29 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy II Wydział Karny w Łomży w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Małachowska

po rozpoznaniu w sprawie S. P.

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zambrowie

z dnia 12 lipca 2019 roku, sygn. akt II Ko 609/19 (IIK 139/19)

w przedmiocie odmowy umorzenia kosztów sądowych

na podstawie art. 437§ 1 kpk w zw. z art. 1 § 2 kkw

postanawia:

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 12 lipca 2019 roku w sprawie o sygn. akt II Ko 609/19 Sąd Rejonowy w Zambrowie odmówił skazanemu S. P. umorzenia kosztów sądowych w kwocie 250 złotych.

Powyższe postanowienie w całości zaskarżył zażaleniem skazany wskazując, iż musi wyremontować dom po zimie. Podnosząc powyższe skazany domagał się umorzenia ww. kwoty kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jako niezasadne na uwzględnienie nie zasługiwało.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 51 k.k.w. który według art. 206 § 2 k.k.w. ma również odpowiednie zastosowanie do należności sądowych fakt niemożności zaspokojenia przez skazanego, z przyczyn od niego niezależnych, orzeczonych kosztów sądowych, może uzasadniać ich umorzenie w całości lub w części tylko w sytuacji, gdy jej wyegzekwowanie w innej drodze, choćby w drodze postępowania egzekucyjnego, okazało się niemożliwe. Słusznie wskazał Sąd pierwszej instancji, że skoro w przedmiotowej sprawie, w stosunku do skazanego, postępowanie egzekucyjne nie zostało przeprowadzone, to w takiej sytuacji umorzenie kosztów sądowych byłoby rozstrzygnięciem przedwczesnym. Oświadczenie skazanego, że nie jest w stanie dokonać zapłaty należności, bez stosownej urzędowej weryfikacji stanu jego majątku i możliwości płatniczych, nie mogło stanowić dla sądu wystarczającego dowodu dla stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Dopiero bowiem, po bezskutecznych czynnościach egzekucyjnych podjętych przez komornika i po stwierdzeniu przez niego niemożności ściągnięcia należności w drodze egzekucji, istnieje możliwość ich umorzenia. Tak więc możliwość taką sąd rozważa dopiero wówczas, gdy nie istnieje szansa przymusowego ściągnięcia należności.

Ponadto skazany może owe należności regulować w systemie ratalnym.

Mając na względzie powyższe Sąd nie uwzględnił argumentacji skazanego przedstawionej w zażaleniu prowadzącej się w istocie do polemiki z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego, stanowiącymi próbę wykazania, iż S. P. aktualnie nie ma możliwości uregulowania istniejących należności sądowych, które powinny zostać umorzone.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak na wstępie.

SSO Jolanta Małachowska